

30/04/2014

לכבוד:

שרת הבריאות, גב' יעל גרמן

שר האוצר, מר יאיר לפיד

ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו

הנדון: קריסת מערכת הבריאות בישראל

שלום רב,

פרויקט "מכתבים לבריאות" הוא יוזמה פרטית של אנשים המבקשים להעלות על הכתב את סיפוריהם האישיים, כדי לחלוק עמכם את התלאות והמצוקה שנגרמו להם בשל חוסר יכולתה של מערכת הבריאות להעניק להם טיפול הולם. במכתבים יומיים אלה נפרש בפניכם את הסיפורים הכואבים מבתי החולים, המרפאות, מוקדי החירום ושאר הנציגויות שנמצאות בתחום אחריותו של משרד הבריאות. אנו תקווה שהשיתוף של סיפורים אלה יעזור לכם להבין את חומרת המצב ולפעול במלוא הנכונות והדחיפות כדי לתקנו.

לפניכם סיפורה של חלי גולדנברג, שפורסם לאחרונה בבלוג "תקריב" כשליחותה את אמה לחדר מיון:

"מסקנות מיון איכילוב:

1. הצוות הרפואי נפלא.

2. מיטות מאויישות עם חולים במסדרונות המיון זה דבר שבשגרה שנלקח בחשבון באופן טבעי ורגיל עד שאיש אינו מזדעזע כבר מהרעיון של חולה בחדר מיון שוכב במסדרון, גלוי וחשוף ברגעיו החלשים ביותר. לעיני עוברים ושבים. שהזכות לפרטיות מינימלית נחמסת ממנו כאילו כלום (ולא, לא מדובר בתהליכים מצילי חיים, נוהלי חירום והחייאה שאז אין כמובן שאלה מה יותר חשוב).

3. כדי לקבל מיטה חיכינו על כסא מצופפים עם עוד כעשרה מאושפזים לעתיד, ועוד כעשרים מלווים, כל אחד ועניינו, חיידקיו וכאביו כמעט שעה וחצי. כדי לקבל מיטה! רק אחרי שקיבלנו מיטה הגיעה הסטאג'רית (המקסימה). שעה וחצי על כסא, אשה בת תכף תשעים שהופנתה על ידי רופא למיון.

חצות. כואב לה, היא עייפה. היא מותשת. כואב לה. מה כבר ביקשנו, מיטה.

4. קיבלת מיטה בחדר, מויינת על ידי סטאג'רית (מקסימה), מצבך קל, תועבר למסדרון (מיטות בחדרים הן כנראה זכות השמורה למקרים חמורים יותר מכאב בטן נוראי) ותשכב שם בין עשרות חולים, מלווים, בטחון, אחיות, רופאים, מתמחים, מאושפזים מוזרים, אופנוענים שיעברו לידך, ובאלאגן. כמו גם חיידקים ושאר חולרות. אני מביטה בה, מכוסה בשמיכה, חצות לילה, מפנה גב להמוני האנשים המתרוצצים במסדרון ומנסה לנוח מעט, אשה שתכף מתחילה את העשור העשירי בחייה. חברת קופח מהיום הראשון שהוקמה, מיסים, ביטוח לאומי, מושלם, מה שתגידו, והנה מדינתה מחזירה לה כגמולה, בעליבות מסדרונית.

4. עולם שלישי זו מחמאה יחסית לאיך נראה חדר המיון בחצות לילה, ואיכילוב נחשב מהטובים שבהם,

לא? אני בכלל לא רוצה לחשוב איך נראה וולפסון (שזכור לי לטובה ע"ע חדר לידה ורופא מופלא) או צפת, אשקלון או אלה בפריפריה.

5. רופא דוחף את המיטה של אימי הטובה דרך מיטות הנמצאות משני צידי המסדרון, במעבר הצר שנותר. מבקש מאנשים סליחה כדי לעבור ולהכנס לחדר ניתוח ריק. הוא סוגר את הדלת האוטומטית ואומר בחיוך: שנוכל לשמוע בשקט מה שלומך באמת עליזה, ספרי לי.

אין לו אפשרות לראות חולה,

להביט בעיניים,

לשמוע בתוך מהומת האלוהים שבמסדרון מה קורה, מה היא מרגישה ואיך אפשר לעזור בתוך בצפיפות הלא תאומן, העליבות בתנאים של הצוות הרפואי המשתדל כל כך.

6. מהומת אלוהים.

7. דוקטור רואי ויזר הוא רופא צעיר ונפלא, וקשוב, וענייני, ומשעשע, ואנושי ובכלל.

8. באמת שאין לי מושג על מי להצביע. או שיש לי? משרד הבריאות? תקציבי משרד האוצר? רפואה אפורה? ראש ממשלה עם סדרי עדיפויות המעדיפים בניה בשטחים על פני שירותי בריאות ראויים?

9. היא בסדר גמור, בבית. עייפה ובריאה.

10. בריאות, עדיף מהרבה סיבות."

מאז שנת 1976 לא עודכנה מערכת התקינה הקובעת את מספרי הרופאים, האחיות, מיטות האשפוז ואמצעים חיוניים נוספים בבתי החולים ובמרפאות. משנה זו ועד התקופה הנוכחית, אוכלוסיית ישראל גדלה מ-3.5 מיליון איש ליותר מ-8 מיליון. כל ההבטחות להוסיף תקנים לאנשי צוות ומיטות אשפוז טורפדו בשל חוק ההסדרים ולא מומשו.

ממשלות ישראל לדורותיהן הזניחו את תיק הבריאות. מערכת הבריאות בישראל כבר לא נמצאת "על סף קריסה", היא קורסת בפועל. כעת האחריות נמצאת בידיכם.

אנו, אזרחיות ואזרחי ישראל הסובלים מדי יום כתוצאה מההזנחה המתמשכת, דורשים להציב את שיקום מערכת הבריאות בראש סדר העדיפויות הלאומי, ולייחס לתקציב ולקשיי התפעול של מערכת הבריאות את אותה מידת חשיבות שמוענקים לתקציב ולקשיים של מערכת הביטחון. ההגנה על חיהם של אזרחי המדינה כוללת לא רק פעילות צבאית, אלא גם את השמירה על תפקודן התקין של מערכות מצילות חיים, מאריכות חיים ותומכות באיכות החיים. אנו נמשיך להזכיר לכם מדי יום ביומו עד כמה גרוע המצב, עד שנראה שינוי לטובה מיושם בפועל.

בציפייה ובתקווה לטיפולכם המידי,

צוות "מכתבים לבריאות"

העתקים:

חברי ועדת העבודה, הרווחה והבריאות בכנסת